

munalbestyrelsen vil på grundlag af sådanne oplysninger relativt let kunne skønne over, hvorvidt bortskaffelsen er forsvarlig.

Som det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, vil enhver anden anvendelse af olien end den, hvortil olien efter sin art er egnet, være bortskaffelse i lovforslagets forstand, og dermed undergivet bestemmelserne i bekendtgørelsen. Ved vurderingen af, hvorvidt produktet efter sin art er egnet til en bestemt anvendelse, må man især lægge vægt på, om der ved sådan anvendelse fremkommer en forurening af omgivelserne, der overstiger den forurening, som ville fremkomme ved produktets anvendelse til de særlige formål, produktet normalt er beregnet til; f. eks. smøreolie til smøring, benzin som motorbrændstof o. lign. Smøreolie, aftappet efter anvendelse i motorer, vil således ikke være egnet til afbrænding i åbne gruber i det fri eller i fyringsanlæg, der ikke specielt er indrettet hertil, mens aflevering af sådan olie til olieselskaber eller andre virksomheder, der genraffinerer olien, normalt vil være en „egnet“ anvendelse, hvorfor anmeldelse og dermed forbunden afleveringspligt ikke vil komme på tale i sådanne tilfælde.

Lovforslaget omfatter som nævnt både privatpersoner og offentlige eller private virksomheder, hos hvem affald af den omhandlede art fremkommer. Forslaget omfatter imidlertid ikke skibe, idet dette område allerede er dækket af et andet regelsæt, jfr. bl. a. lov nr. 49 af 3. februar 1971, og da en række danske skibe kun med års mellemrum anløber danske havne. Derimod vil sådanne modtagelsesfaciliteter for affald, som etableres i danske havne, være omfattet af forslaget.

Forslaget indebærer ikke — jfr. bemærkningerne foran, bemærkningerne til § 1, stk. 2 og til det som bilag til forslaget optagne udkast til bekendtgørelse — nogen monopolstilling for noget anlæg, idet der alene i de nævnte forslag stilles krav om, at bortskaffelsen sker på forsvarlig måde.

Det omtalte bekendtgørelsesudkast påregnes sat i kraft i efteråret 1972, men reglerne i bekendtgørelsen om pligt til at anmelde frembringelse af oliespild (§ 3) og til at aflevere dette spild på nærmere foreskrevet måde (§ 4) får først virkning fra et tidspunkt, der fastsættes af den enkelte kommunalbestyrelse. Disse regler kan således af den enkelte kommunalbestyrelse sættes i kraft på det tidspunkt, hvor kommunen har tilvejebragt en bortskaffelsesordning. Da det kan være ønskeligt for en kommunalbestyrelse — inden selve bortskaffelsesordningen gøres obligatorisk — at skaffe sig viden om omfanget af de oliemængder, det drejer sig om, kan §§ 3 og 4 af kommunalbestyrelsen sættes i kraft uafhængigt af

hinanden. Anmeldelsesordningen i § 3 vil således kunne tjene både kortlægningsfunktioner og kontrolfunktioner.

Spørgsmålet om, hvilken myndighed der skal udøve tilsynsmyndigheden efter forslaget § 1, stk. 2, og bekendtgørelsesudkastets § 7, stk. 1, henstår uafklaret, idet dette spørgsmåls besvarelse vil afhænge af de strukturelle overvejelser om forureningsbekæmpelsens fremtidige opbygning. Disse overvejelser vil være afsluttet inden bekendtgørelsens ikrafttræden. Derimod er det i bekendtgørelsens § 7, stk. 2, fastsat at samtlige kommunalbestyrelsens afgørelser i medfør af bekendtgørelsen vil kunne indbringes for ministeriet for forureningsbekæmpelse.

3. Forslaget indebærer ikke direkte udgifter for statskassen. De direkte udgifter for samfundet vil — så længe afgifterne for behandling af de forskellige former for affald og mængden heraf ikke foreligger — ikke kunne opgøres.

4. Forslaget har bl. a. været forhandlet med industrirådet, landbrugsrådet, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner, der har udtrykt positiv holdning til medvirken ved løsningen af olie- og kemikalieaffaldsproblemerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, stk. 1.

Bestemmelsen bemyndiger som anført, ministeren for forureningsbekæmpelse til at give regler for opbevaring, transport og bortskaffelse af affaldsprodukter. Bestemmelsen agtes som nævnt i første række anvendt på olieaffald, hvorved forstås beholdninger af mineralolieprodukter såsom benzin, dieselolie, petroleum, fyringsolie og smøreolie, når disse produkter ikke agtes anvendt til et formål, hvortil de efter deres art er egnet (jfr. herved det som bilag optagne udkast til bekendtgørelse, § 1, stk. 1).

Bestemmelsen vil senere kunne anvendes også på andre stoffer end olieaffald, men der må forudses en række tekniske vanskeligheder med etableringen af forsvarlige bortskaffelsesmetoder for en række stoffer. Bestemmelsen omfatter enhver opbevaring, transport eller bortskaffelse (hvorved — jfr. bekendtgørelsesudkastets § 1, stk. 2 — forstås behandling, destruktion, herunder forbrænding eller endelig deponering) såvel erhvervsmæssig som privat.

I medfør af bestemmelsen er det i bekendtgørelsesudkastet (§ 2, stk. 1) fastslået, at enhver, der opbevarer, transporterer eller bortskaffer olieaffald, er ansvarlig for, at der ikke herved sker forurening af